

[Jørgen Jørgensen.]

undlader at slaa fast, at dette er en forkert Opfattelse. Det kan stadig i Danmark betale sig at tjene flere Penge; saa lang Tid man har Fradragsretten, har jo højere Magter sørget for, at mere end Halvdelen, naar det tages over langs, kan Skattevæsenet i alle Tilfælde ikke faa fat i, og det er egentlig efter min Opfattelse en ganske fornuftig Foranstaltning rent politisk set; hvordan det forholder sig rent sagligt over for os, der ligger paa Mellemindtægterne, kan den højtærede Finansminister og jeg maaske diskutere ved en anden Lejlighed.

Men hvem faar nu den højtærede Finansminister fat i med denne 10 pCt.s Forhøjelse? Ja, det er alle os, der i Kraft af, at vi har et eller andet, om ikke et Embede, saa et Hverv, er nødt til at tage hele Indtægten med, og dem, for hvem der foreligger absolut kontrolable Lønningslister. Det er ikke saa forfærdelig mange; der er altid en eller anden, der har en lille — i gamle Dage sagde man Nebengeschäft, nu siger man et Bierhverv, og det smutter ofte i Slutningen af Januar Maaned. Hvem faar da Finansministeren fat i med 10 pCt.s Skatten? Alle de ærlige — de være det af Dyd eller Nødvendighed —, men til næste Aar er der flere, der prøver at værges sig, ud fra den Opfattelse, man nu engang har, at Skatteskruen her i Danmark er ved at nærme sig Bunden. Og dette fører mig til den Betragtning, at hvis det offentlige Krav skal opretholdes i det nuværende Omfang, maa man, hvad enten man piber eller synger, se sig om efter en anden Form for Tilvejebringelsen af de Indtægter, som Staten og Kommunerne, det offentlige i sin Helhed, skal bruge. Livet baner sig nemlig Vej. Det er jo de mærkværdigste Foreteelser, der foregaar ude i Landet i Retning af Omgaaelse af Rationeringerne, Livet baner sig Vej paa mange andre Maader end gennem Sortbørsen. Og paa samme Maade vil det gaa i det Øjeblik, den danske Befolkning i al Almindelighed mener — og det mener den i al Almindelighed —, at man har naaet det, man med Rimelighed kan forlange af Skatteyderne i direkte, kontante Skatter. Saa prøver man at finde Veje udenom. Jeg tror derfor, at man fra det offentlige Side maa anlægge helt nye Betragtninger fremover med Hensyn til det offentlige Inddragen af Samfundsmidlerne, for til syvende og sidst kommer alle Skatteindtægter jo fra den Produktion, som de enkelte Arbejdere, Funktionærer og i det hele taget, de, der bestiller noget, frembringer ved deres Virksomhed for at

holde Samfundsmaskineriet i Gang. Saa gælder det bare om at finde den rigtige Maade at tage Skatterne paa. Men saaledes, som det er nu, er der alt for mange, der prøver paa — og ogsaa med Held — at værges sig over for det offentlige Krav til den enkelte.

Med Hensyn til Aktieselskabsbeskatningen skal jeg kun sige det ene, at her inddrager man altsaa en Del af Aktieselskabernes Reserver i Statskassen og til et i dette Tilfælde, kan jeg vel sige, fornuftigt Formaal, til Saneringsformaalet. Jeg har ikke noget at sige til, at man gør det en enkelt Gang; men ogsaa det maa være noget, man gør med stor Varsomhed, fordi den Slags Ting jo let kan virke paa den Maade, at man bliver bange for at opsamle Reserver i Aktieselskaberne. Men det maa man tage med, og jeg skal slutte med at anbefale Lovforslaget, saaledes som det efter lange Forhandlinger er kommet til at se ud i det andet høje Ting, ikke mindst ud fra den Betragtning, at det er et Led i de Saneringsforanstaltninger, som vi ikke mindst fra mit Partis Side lægger megen Vægt paa Gennemførelsen af, fordi vi jo skal ud af den økonomiske Situation, hvori vi nu befinder os her i Landet. Jeg kan for saa vidt kun lykønske den højtærede Finansminister til, at hans til Tider meget store Smidighed har kunnet trække denne Lov igennem, saaledes som den nu ser ud.

Gudiksen: Jeg vil gerne gøre nogle almindelige Bemærkninger til det Lovforslag om direkte Skatter, som her er forelagt af den højtærede Finansminister. Vi maa jo huske paa, at der er en Sammenhæng mellem disse Skatter og de indirekte Skatter; de hører til samme Lovkompleks, og vi maa huske Baggrunden for dette Lovkompleks. Baggrunden er den, at der er gennemført for Samfundet livsvigtige Love, og det er en af Grundene til, at ogsaa vi fra radikal Side med Glæde kan give Tilslutning til dette Lovforslag. Vi gør det, fordi vi ser paa Tingene som et samlet Hele, og fordi det er livsvigtige Love, nemlig Landbrugslovene, der er blevet gennemført.

Dersom vi vilde, kunde vi let finde Anledning til at kritisere Enkeltheder, maaske ikke saa meget i det foreliggende Forslag om direkte Skatter, men i højere Grad i Forslaget om de indirekte Skatter, som senere kommer til Behandling; men det har vi ingen Interesse i og ingen Glæde af. Vi ser saadan paa det, at det er glædeligt, at de fire gamle Partier er blevet enig om